

मन्त्रः। इन्द्राय यमाय वरुणाय धनदाय भूतवाय-
साय बलिं गृह्णातु मे खाहा ।

“उदीर्यं कार्यं खमघावहृत्य
ततः प्रदेशे करटस्य चेष्टाः
स्युष्टीकृताङ्गानि शुभाशुभार्थं
संज्ञयन्निश्चलपाणिपादः ॥
पूर्वेषु खादन् सुखविचरद्विं
करोति वक्रैर्दिशि वक्रिभोतिम् ।
काकोऽर्षनाशं दिशि दक्षिणस्यां
नैर्ऋतवगो दिग्वरुणवद्विष्टः ॥
जलेशदेशेऽभिमतार्पसिद्धि-
र्वायोर्दिशीति प्रभवात्पट्टद्विष्टः ।
सौम्ये सुखारोग्यसमीहितार्थ-
मीशानदेशे वितरत्यभोटम् ॥
बलौ विलुप्ते करटः समन्तात्
कार्यं विमिश्रं परिभावनीयम् ।
बलिं विकीर्योपि न भक्षयन्ति
काकास्तदानौ भयदा भवन्ति ॥
क्षीरद्रुमारामचतुष्टयेषु
सरित्समीपे चिदशालयेषु ।
देवो बलिर्भूतदिनाष्टमीषु
कुम्भाषदधोदनतण्डुलाद्यैः” ॥

इति काकरते पिण्डप्रकरणं सप्तमम् ॥ * ॥

“पिण्डत्रयस्याद्य विधानमेत-
दाख्यायते यत् किल नारदाद्यैः ।
दृष्टं सुनीन्द्रैरशुभं शुभञ्च
यथावदस्मिन् कथयन्ति काकाः ॥
गत्वा शुभेऽङ्गि प्रहरे चतुर्थे
देशेषु पूर्वप्रतिपादितेषु ।
नरेण पिण्डत्रयभोजनार्थं
काकाः प्रयत्नेन निमग्नयोः ॥
ततः प्रभाते ह्यपणिय भूमिं
तस्याच्च पूर्वैर्दितमन्त्रयुक्त्या ।
ब्रह्माच्युतेभ्यापत्तिशोकपालाः
काकाश्च पुंसां क्रमतोर्चनीयाः ॥
दधोदनाद्यैर्विहितं प्रवेश्य
पिण्डत्रये मखलकस्य मध्ये ।
अभ्यर्चयेदक्षतपुष्पधूपै-
र्मनोहरैर्यज्ञपरो मनुष्यः ॥
तेषु क्षिपेत् प्राग्दिगनुक्रमेण
पिण्डेषु हेमप्रथमे द्वितीये ।
रूप्यं तथा कौहलजं तृतीये
शेषञ्च कुर्याद्भक्तिपिण्डतुल्यम् ॥
त्रिःसप्तकृतो विनिवेश्य पिण्डे
पिण्डा निवेश्या बलिभोजनेभ्यः ।
मन्त्रोक्तमावाहनतोषितेभ्यः
कार्यं विचार्याप्रसरेत्ततश्च” ॥

मन्त्रः। ॐ ह्रिवि टिमि विटि काकचाण्डालाय
खाहा । इति पिण्डाभिमन्त्रवार्थम् ॥ ॐ ब्रह्मणे
विश्वाय काकचाण्डालाय खाहा । काकाङ्गानमन्त्रः ॥
“काकेन भुक्ते ससुवर्णपिण्डे
ज्ञेयं नरेणोत्तममात्मकार्यम् ।

भुक्ते सखुषे खलु मध्यमं स्याद-
भुक्ते सलौहे त्वधमं प्रदिष्टम् ॥
विवादवाग्निज्यविवाहवृष्टि-
क्षेमाश्च वित्ताः ह्यभिभोगरोगाः ।
संग्रामसेवान्दपकार्यदेशा
इत्यादयोऽस्मिन् परिभावनीयाः ॥
चेष्टामवामां विदधाति याति
प्रदक्षिणं दक्षिणपक्षमुच्चैः ।
घ्रीवां तथोच्चां कुरुते सशब्दः
स्थानं मनोऽन्नं अयति द्रुमञ्च ॥
एवंविधां यो विदधाति चेष्टां
पिण्डं समादाय शुभं खगोऽसौ ।
अभीष्टकार्योदधिकं करोति
चेष्टाविपर्ययोसतयान्यथात्वम् ॥
पिण्डं समादाय यदि प्रधानं
शान्तं दिशं गच्छति काकपक्षी ।
पूर्वं फलं तत् कुरुते नराणां
चिकीर्षिते वस्तुनि यत्र तत्र ॥
काको गृहीत्वा यदि मुख्यपिण्डं
प्रयाति दीप्तां ककुभं तदानीम् ।
अत्युत्तमं कार्यफलं प्रदर्श्य
ततः समस्तं विनिहन्त्यवश्यम् ॥
द्वितीयकं यद्यपहृत्य पिण्ड-
मुद्धीयते शान्तदिगाश्रयेण ।
फलं तदानौ शुभदं नराणाम्
याप्यं खगो जल्पति कार्यजातम् ॥
काके समादाय जघन्यपिण्डं
याते प्रदीप्तां ककुभं वदन्ति ।
कार्यं जघन्यादधिकं जघन्यं
स्यान्मध्यमं मध्यमपिण्डमागे” ॥

इति वसन्तराजे पिण्डत्रयप्रकरणमष्टमम् ॥ * ॥

“महर्षयो वायसशकुनस्य
वदन्ति सारादपि सारभूतम् ।
पिण्डाष्टकं यत्तदशेषमेत-
दाख्यायते कार्यविनिश्चयार्थम् ॥
शुभेऽङ्गि काकानधिवास्य सायं
पिण्डाष्टकं भोक्तुमथ प्रभाते ।
तत्कालयोग्यानि समस्तवस्तू-
न्यादाय यायाद्द्विहरप्रमत्तः ॥
एकान्तदेशे तं तेषाम्भूमौ
रुद्रोमयाभ्यामुपैषीतयायाम् ।
सत्पञ्चगव्येन ससुक्षितायां
सौम्योपहारैरुपशोभितायाम् ॥
विधाय पूजां कुजदेवतानां
मध्ये ततोऽष्टस्वपि दिक्षु देयम् ।
भक्तेन सर्पिर्दधिभिश्चितेन
पिण्डाष्टकं प्राग्दिगनुक्रमेण ॥
पक्षीन्द्रवक्रनकराक्षसेन्द्रान्
विष्णुं विरिषिं धनदं महेश्वरम् ।
पूर्वादिकाष्ठाकमयोजितेषु
न्यसेत् क्रमादष्टसु पिण्डकेषु ॥
नभोऽथैस्तान् प्रखवञ्च सर्वो-

स्ततोऽर्चयेत्तन्निजनाममन्त्रैः ।
अर्घ्यासगालेपनपुष्पधूपै-
र्नैवेद्यदीपाक्षतदक्षिणाभिः ॥
अभ्यर्चितेभ्यो विधिनोदितेन
पिण्डाष्टकं तत् दत्तु द्विजेभ्यः ।
मन्त्रेण संमग्न्य निवेदनार्थं
कार्यं विचिन्त्यापसरेच्च किञ्चित्” ॥

अथ मन्त्रः । ॐ नमः खगपतये गरुड य
द्रोणाय पद्मि राजाय खाहा ॥
“द्रोणाष्टकसमं पिण्डं गृह्णाण त्वमशङ्कितः ।
यथादृष्टं निमित्तं च कथयस्वाधमे स्फुटम् ॥

काकेन पिण्डे प्रथमे गृहीते
तिष्ठन् व्रजन् वापि भवेत् कृतार्थः ।
उद्देशशोकौ विफलः प्रयागे
हानिः कलिर्वा भवति द्वितीये ॥
यान्मे खगपद्मयम्ववः स्युः
पिण्डे चतुर्थे विजयो रथेषु ।
स्याद्द्वैषवेऽभीष्टमकष्टसार्थं
भवेत् प्रवासो विफलश्च षष्ठे ॥
नास्तीह तन्निश्चयमेव कार्यं
भुक्ते न यत् सिध्यति सौम्यपिण्डे ।
सन्तापशोकौ विफला च यात्रा
पिण्डेऽष्टमे वायसभक्षिते च ॥
पिण्डं न गृह्णात्यथवा न भुङ्क्ते
चक्षुनखैर्विन्क्षिपति द्विजो यः ।
कार्येषु सर्वेषु स न प्रशक्तो
ब्रवीति घोरं समरं स पुंसाम्” ॥

इति वसन्तराजे काकरते पिण्डाष्टकप्रकरणं
नवमम् ॥ * ॥

“आद्यं पञ्चाशता द्वाभ्यां दृष्टैर्दिकचक्रमीरितम् ।
काकालयपरीक्षा च द्वितीये दशभिस्त्रिभिः ॥
दृष्टैस्त्रिभिरुत्तीये च काकाष्टकनिरूपणम् ।
द्वाचत्वारिंशता दृष्टैर्थात्रा तुर्थ्यं प्रकीर्षिताः ॥
दृष्टानि विंशतिस्त्रीणि स्थानं स्थाप्ये च पञ्चमः ।
खरप्रकरणं षष्ठं दृष्टैर्द्वादशभिस्ततः ॥
एकादशभिराख्यानं बलिसेञ्जस्य सप्तमम् ।
पिण्डत्रयविधानाय चतुर्दशभिरष्टमम् ॥
पिण्डाष्टकविधानाय नवमे यदुदाहृतम् ।
अन्यप्रकरणं तच्च दृष्टान्येकादशैव तु ॥
वसन्तराजशकुने सदागमार्थंशोभने ।
समस्तसत्वकौतुके विचारितोऽत्र वायसः” * ॥
समुदायेन १२२ दृष्टानि । इति वसन्तराजशकु-
नान्तर्गतवायसशकुननामकाकचरित्रं समाप्तम् ॥
काकमांसगुणाः दोषक्षयापहृत्यम् । चक्षुर्हितत्वम् ।
दृंहणत्वम् । बलायुर्हितकारित्वम् । लघुत्वम् ।
दीपयत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

(“काकः कोकिलशूकरास्त्वथ खरो-
द्रान्वादयो भक्षुका
व्याजाः सौरमयो रकप्रभृतयो
ये चान्यजीवा ऋणाम् ।
मखूकाश्च सरीसृपादिकगणा
यूका कलिङ्गाश्च ये